

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De confessarijs sollicitantibus mulieres in confessione. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- & alijs pœnis *cap. si quis contumax*
 & *cap. qui Subdiaconum* 17. q. 4.
Felin. in c. irrefragabilis num. 6. de
offic. ord. quem refert, & sequitur
Piasc. in Prax. Episc. p. 2. c. 4. n. 97.
Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 118.
 & *d. p. 1. ref. 325. vbi dicit, quod in*
 Curia Archiepiscopoli Neap. clerici deferentes pugionem, vel tormentum bellicum pœna relegationis ad arbitrium eiusdem Curia, ignobiles verò pœna trirremium ad arbitrium condemnantur, & aliquando ex iustis causis pœna pecuniaria mutantur: potest enim Episcopus suis constitutionibus adiuuare ius canonicum imponendo pœnam vbi non est, seu iam impositam à iure canonico ampliare, & augere non solum contra clericos, sed etiã contra laicos *c. 1. vbi glos. in ver. non generaliter de consecr. dist. 3. c. 2. de maior. & obed. c. vt animarum de constit. in 6. & est cõmunis opinio.*
- 4 Huiusmodi verò pœnæ pecuniariæ locis pijs applicandæ sunt ex dispositione Concilij Tridentini, *sess. 25. de ref. cap. 3.* itã vt nequeat Episcopus sibi huiusmodi pœnas applicare, nisi esset pauper, & valde indigeret, *vt resoluit Sac. Congregatio teste Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 126. nec illas conuertere in mercedẽ Vicarij, seu aliorum officialium curia episcopalis ex declaratione eiusdem Sac. Congregationis apud Piasc. in Prax. Episc. p. 2. c. 4. n. 97. Vulp. in Prax. iudic. c. 46. n. 3. nec possit illas applicare seminario, aut sacristia ecclesie cathedralis, vt censuit etiã Sac. Congregat. apud Ricc. in Prax.*
- 6 *vt sup. p. 4. ref. 127. 128. 129. & 130*
 nec fabricæ eiusdem ecclesie cathedralis, vel domus Episcopalis, vbi ecclesie reditus esset pingues, & itã etiam resoluisse Sac. Congregationem testatur Barbof. *de offic. & pot. Episc. p. 3. all. 107. n. 19.* ratio est, quia cū ad hæc omnia teneatur Episcopus, applicatio huiusmodi cederet in ipsius Episcopi commodum, *vt probat Ricc. in Prax. p. 4. ref. 127. & seq.*
- 6 Quæres, an Episcopus possit Clericis concedere licentiã deferendi arma? affirmat Ricc. *in Prax. p. 1. ref. 482.* quod intellige concurrẽte legitima causa, vt sup. diximus.

S V M M A R I V M.

- 1 Cõfessarij sollicitantes mulieres, vel masculos ad turpia suspecti sunt uebementer de fide.
- 2 Possunt procedere contra eos etiã ordinarij locorum.
- 3 Qua pœna plectendi sint huiusmodi sollicitantes.
- 4 Denunciandi sunt etiã si se emendauerint.
- 5 Refertur contraria opinio.
- 6 Regulares puniti per S. officium eo ipso fiunt inhabiles ad gradus, & officia religionis.
- 7 In quibus casibus incurrantur pœna contra sollicitantes, & n. 8. & 9.
- 10 Tenetur mulier sollicitata denunciare confessarium, etiã si sollicitationi consenserit, limitatur n. 11. 12. 13. 14. & 15.
- 16 An denunciandus sit Cõfessarius qui de rebus turpibus cū pœnitente cõfabulatur in cõfessionario.
- 17 Quomodo probetur hoc delictum.

CAP.

C A P. VI.

De Confessarijs sollicitantibus
Mulieres in Confessione.

- 1 Confessarij in cōfessione sollicitantes mulieres, vel masculos ad turpia suspecti sunt vehementer de fide *Quarant. in ver. cōfessor vers. sciendum Genuens. in Prax. Arch. cap. 66. num. 2. Ricc. in Prax. for. eccl. par. 3. ref. 66.* & ideo contra eos iure merito procedunt hæretica prauitatis Inquisitores, *Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 40. num. 41.* & alij: possunt tamen etiam ordinarij procedere ex cōstitutione Gregorij XV. incip. *Vniuersi Dominici gregis, quam refert Bonacin. to. 1. disp. 6. de oner. & oblig. denunc. pun. 3. nu. 1. & seq. & præcipue num. 23.*
- 2 Huiusmodi verò sollicitantes pœna suspensionis ab exequutione ordinum, priuationis beneficiorum, dignitatum, officiorum quorumcunque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis actiua, ac passiua, si regulares fuerint, exilij, damnationis ad trimeses, & carceres etiam in perpetuum, alijsque pœnis arbitrio Inquisitorum, aut ordinariorum, pro criminum qualitate, & circumstantijs puniuntur, & si grauiores pœnas pro delicti enormitate meruerint, debita degradatione præcedente curiæ seculari tradi debet ex d: cōstitutione Gregorij XV.

4 Præterea tales sollicitantes denunciandi sunt, etiam si se se emendauerint, quia huiusmodi denunciatio nō tantum instituta fuit ad emendationem delinquentis, sed etiam in pœnam; & ideo iudicialiter fieri debet, *ut dicit Bonacin. loco cit. d. pun. 3. num. 9. Lezan. in sum. qq. reg. tom. 1. cap. 19. num. 34.* quamquam differri aliquando potest ex iusta, & rationabili causa arbitrio Confessarij, *ut dicunt Doctores, quos refert, & sequitur Dian. par. 1. tr. 4. ref. 27.*

5 Alijtamen tæminam sollicitatam a denunciatione excusant, si ei constet de emendatione ipsius sollicitantis, aut si sollicitans ex aliorum delatione confessus, vel conuictus abiurauit, *ita Peirin. to. 2. constit. 4. Greg. XV. §. 9. num. 32.* & alij apud Dian. loco cit. ref. 26. præsumitur autem emendatio, vel ex lapsu trium annorum, vel si eadē mulier sollicitata ter, vel quater ad eundem confessarium accedens non iterum in eo libidinis signa reperiatur, *ut dicunt Doctores apud Dian. par. 4. tr. 5. ref. 23.*

Addit Souf. in Aphor. Inquis. lib. 1. cap. 34. num. 57. Peirin. loco citato numer. 26. quod neque esset denunciandus Confessarius, si crimen esset occultum, & habeatur moralis certitudo, quod seruato fraternæ correctionis ordine emendabitur.

6 Item Regulares puniti per S. Officium, pœnitentijs salutaribus exceptis, eo ipso fiunt inhabiles ad gradus, & officia Religionis, nec possunt rehabilitari nisi per summum Pontificem, vel per Sac.

Sac. Congregationem ex decreto Urbani VIII. ut refert Dian. p. 4. tr. 5. ref. 48.

7 Et hæc procedunt, etiam si confessorius leuia verba dixerit, aut signum leue fecerit indicatiuum amoris lasciu, puta si faciem pœnitentis laudauerit à pulchritudine ad pœnitentem alliciendum omittis verbis expressioribus: quia hoc etiam casu abutitur sacramento pœnitentiæ *Lezan. in Sum. to. 1. d. cap. 19. num. 34. & hanc esse probabiliorē dicit Dian. par. 1. tr. 4. ref. 31. ubi citat Acugn. in tract. de Confess. sollicit. q. 7 per tot.*

8 Eademque pœnas incurreret sacerdos, qui paulo ante, vel post confessionem, seu occasione, vel pretextu confessionis, etiam ipsa confessione non sequuta, siue extra occasionem confessionis, in confessionario, aut loco quocunque ad confessiones audiendas destinato simulans ibidem confessiones audire mulierem sollicitauerit, ut constat ex dicta constitutione Greg. XV. & notat etiam *Geminus loco cit. num. 2. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 323.* vnde confessor, qui audiens in confessione, feminam esse leuem, ipsaque finita lenonem mittit ad domum ipsius, ut eam sollicitet, comprehenditur sub hac constitutione, cum hoc faciat occasione confessionis, ut post *Graff. dicit Lezan. in Sum. to. 1. cap. 19. nu. 34.*

9 Eadem quoq. pœna punitur, qui non solum verbis, sed etiam factis mulieres ad turpia sollicitauerit, puta si eas osculatus fuerit, manum, vel aliam corporis partē

libidinosè tangeret, aut tactu oculorum, aut signo aliquo ad libidinem prouocaret *Graff. conf. 7. de Pœnit. & remiss. quem refert, & sequitur Vulp. in Prax. iudic. c. 36. num. 6.*

10 His addè, quod tenetur mulier sollicitata denunciare confessarium, etiam si sollicitationi consenserit: non tamen tenetur aperire copulam, seu consensum, nec super dicto consensu Confessorius denuntiatus ab Inquisitoribus, seu Episcopis est interrogandus, ut declarauit S. Congreg. anno 1624. teste *Diana par. 4. tr. 5. ref. 31.* immò si pœnitens volens, aut imprudens crimen patratum cum confessario manifestauit, non ob id punienda est: quia denuntiatio non precipitur, ut pœnitens puniatur, sed Confessorius, qui pœnitentem sollicitauit, ut dicit *Bonacin. d. disp. 6. pun. 3. numer. 10. & alij.*

11 Limita tamen 1. in Confessorio sollicitante ad alia peccata, quam venerea, seu turpia, etiam si huiusmodi peccata essent his grauiora: quia verba Pontificis diriguntur ad sollicitationem tantum carnalem, & in delictis non fit extensio *Lezan. loco cit. Dian. par. 1. tr. 4. ref. 20. Bonacin. ubi supra dicit. pun. 3. nu. 7. vers. limitatur tamen:* quemadmodum nec dictæ constitutionis dispositio procedit contra prouocantes ad actus inhonestos in sacramento Baptismi, matrimonij, vel alio sacramento; quia summus Pontifex loquitur tantum de sollicitantibus in sacramento confessionis, ut dicunt *Doctores*

M m m apud

apud Bonacin. d. pun. 3. num. 14.

- 12 Limita 2. si mulier sollicitaret Confessarium. tunc enim nec penitens tenetur ex vi dictæ constitutionis denunciare confessariū, si fortè sollicitantis mulieris libidini consenserit, nec confessarius tenetur feminā in tali casu sancto Inquisitoris officio deferre: quia constitutio supradicta edita est ad comprimendam Confessariorum audaciā, nec loquitur de feminis ad turpia prouocantibus, sed de confessarijs ad hæc mulieres sollicitantibus, quemadmodum neque pœnæ l. vn. .C. de Rapt. Virg. locum habent, quando mulier raperet virum, ita Lezan. in sum. to. 1. cap. 19. numer. 34. Bonacin. d. pun. 3. num. 17. & 20. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 67. Dian. p. 1. tr. 4. ref. 11. & 23. vbi citat Sanctarell. in tract. de Hæresi cap. 46. num. 2. Sanc. in select. disp. 11. num. 25. & 26. Homobon. de exam. eccles. tom. 2. tract. 11. cap. 12. q. 26. & alios.
- 13 Limita 3. in laico, ad quem femina se transtulit animo confitendi sua peccata putans, ipsum esse sacerdotem: hic enim non subijcitur pœnis dictæ constitutionis sollicitando huiusmodi mulierem, quia summus Pontifex expressè loquitur de sacerdotibus sollicitantibus, vt post Sanctarell. dicit Bonacin. loc. cit. d. pun. 3. n. 8.
- 14 Limita 4. in eo, qui mandauit confessario, vt sollicitaret pro se penitentem: tum quia dicta constitutio non loquitur de mandante: tum quia pœnæ non sunt extendendæ: tum quia quando

lex vult punire non solum faciētem, sed etiam mandantem, id explicat; vnde in cap. mulieres. §. illi verò de sent. excom. extenditur ad mandantem excommunicatio, quæ in cap. si quis suadente 17. q. 4. lata erat tantum contra percutientes clericum; alijs tamen pœnis grauius plectendus est mandans in tali casu, ita Dian. p. 1. tr. 4. ref. 22. quicquid dicat Ricc. in Prax. p. 3. ref. 65.

- 15 Limita 5. in confessario, qui de tali delicto infamatus non sit, tunc enim denunciari non debet, secundum Fagund. de Præcept. eccles. pr. 2. lib. 4. cap. 3. nu. 31: quod videtur probari ex constitutione Pij IV. incip. Cum sicut nuper, quam refert Quarant. in ver. Confessor, ibi, de præmissis quomodo libet diffamatus, præsertim cum hæc constitutio fuerit approbata, & confirmata per dictam constitutionē Greg. XV. sed contrarium tenent alij DD. quos refert, & sequitur Dian. par. 4. tr. 5. ref. 1. vbi etiam dicit, quod ad hoc non requiritur infamia simpliciter, sed ea quæ quocunq; modo talis dici queat, puta si confessarius non habeat integram, & illæsam famam, sed laceratam per notitiam præsertim fœminarum iuxta tex. in cap. indēnitatibus. §. sane de elect. in 6.
- 16 Sed quæres, an denunciandus sit Confessarius, qui de rebus turpibus in confessionario cum aliqua muliere confabulatur absque sollicitatione ad aliquid inhonestum perpetrandum? affirmatiuè respondet Dian. d. par. 1. tr. 4. ref. 11. vbi citat Peirin. to. 2. constit. 4. Greg.

Greg. XV. In. 2. num. 2. adque probat ex dicta constituit. Greg. XV. ibi sicut cum eis illicitos, & inhoneſtos sermones, siue tractatus habuerint.

17 Hoc autem delictum cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus probatur concurrentibus tamen presumptionibus, & alijs adminiculis; & ideo creditur pluribus feminis, quæ singula seorsim affirmant, se à confessario fuisse sollicitatas, ut constat ex d. constit. Greg. & notat Bonacin. ubi supra pun. 3. num. 25.

An verò hoc crimen plene probetur ex testimonio duarum feminarum? affirmat Ricc. in Prax. par. 2. ref. 440. modò sint omnimoda exceptione maiores: alij verò negant quia femine leues sunt, & mutabiles: tum quia sacerdotes facili negotio retraherentur ab excipiendis confessionibus timore falsæ denunciationis, ita Bonacin. loco cit. num. 26. & alij. Vnde quatuor feminas ad hoc exposcit A-cugn. de conf. sollicit. q. 23. quem refert Dian. d. par. 1. tr. 4. ref. 28. ubi etiam dicit, ex vnius femine quantumuis honestæ delatione non esse confessarium in carcerem deturndum.

Verum hæc omnia remittuntur arbitrio prudentis Iudicis, qui considerare debet circumstantias, & qualitates tam feminarum, quam Sacerdotum, ut ex dicta constitutione Gregorij, & dicit idem Dian. loco cit. d. ref. 28. & p. 4. tr. 6. ref. 21. & alij apud. Bonac. d. pun. 3. num. 27.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerico regulariter non licet negotiari.
- 2 Quid veniat nomine negotiationis Clericis interdicta.
- 3 Qua pœna clericus negotiator plectendus sit.
- 4 An clericus minoribus ordinibus tantum insignitus exercere possit negotia secularia.
- 5 Quid si clericus etiam in sacris, ac beneficiatus succedat conductori.
- 6 Et quid si clericus indigeat.
- 7 Necessitatis causa licitam reddat negotiationem alioquin illicitam.
- 8 Quando possit clericus officium Aduocati, vel Tabellionis exercere.
- 9 An valeat instrumentum factum in negotijs secularibus per clericum, vel Monachum Notarium.
- 10 Quando possit clericus artem medicam, vel chirurgicam exercere.
- 11 An laici Medici, vel Chirurgi sint irregulares.
- 12 Et quid si clericus in minoribus huiusmodi artes exerceat, ibid.
- 13 Quando clericus possit procuratoris officium exercere.
- 14 Item quo casu ei licitum est tutellam, seu curam suscipere.
- 15 An clericus possit aliquid incurrere ex honesto artificio.
- 16 An possit vendere vinum per minutum, & in domibus ecclesie.
- 17 Quot actus requirantur, ut clericus dicatur negotiator.